

IFRIC tumačenje 2-

Udjeli članova zadružnih subjekata i slični instrumenti

Reference

- MSFI 13 - *Mjerenje fer vrijednosti*
- MRS 32 - *Finansijski instrumenti: objavljivanje i prezentacija* (revidiran 2003).¹
- MRS 39 - *Finansijski instrumenti: priznavanje i mjerenje* (revidiran 2003.)

Pozadina

1. Zadruge i druge slične subjekte osnivaju grupe lica kako bi zadovoljile zajedničke ekonomske ili društvene potrebe. Državni propisi zadrugu obično definiraju kao društvo koje putem zajedničkih poslovnih operacija (princip samopomoći) nastoji promovirati ekonomski napredak svojih članova. Dionice članova zadruga često se nazivaju i udjelima zadrugara, njihovim jedinicama zadrugara i slično, a u nastavku se navode kao "dionice članova".
2. MRS 32 uspostavlja principe klasifikacije finansijskih instrumenata kao finansijskih obaveza ili kapitala. Ti principi se naročito primjenjuju pri klasifikaciji instrumenata s pravom prodaje koji imaocu dopuštaju da ih proda emitentu za novac ili drugi finansijski instrument. Primjena ovih principa na dionice članova zadružnih subjekata i slične instrumente je složena. Neke od članica Odbora za međunarodne računovodstvene standarde (IASB) su tražile pomoć radi razumijevanja načina primjene principa iz MRS 32 na dionice članova i slične instrumente koji imaju određena obilježja, kao i okolnosti u kojima ta obilježja utječu na klasifikaciju kao obavezu ili kapital.

Djelokrug

3. Ovo Tumačenje se primjenjuje na finansijske instrumente iz djelokruga MRS 32, uključujući finansijske instrumente izdate članovima zadružnih subjekata koji dokazuju vlasnički udio člana u tom subjektu. Ovo Tumačenje se ne primjenjuje na finansijske instrumente koji će biti ili bi mogli biti izmireni vlasničkim instrumentima samog subjekta.

Pitanje

4. Mnogi finansijski instrumenti, uključujući dionice članova, imaju obilježja kapitala, poput prava glasa i prava učešća na učešće u raspodjeli dividendi. Neki finansijski instrumenti svojim imaocima daju pravo na traženje otkupa za novac ili drugu finansijsku imovinu, ali mogu uključivati ili biti predmet ograničenja u vezi s otkupom finansijskih instrumenata. Na koji način treba procjenjivati takve

¹ U augustu 2005. godine, MRS 32 je izmijenjen u MRS 32 - *Finansijski instrumenti: prezentacija*. U februaru 2008. godine je IASB izmijenio MRS 32 zahtijevajući da se instrumenti klasificiraju kao kapital ukoliko imaju sva obilježja te ispunjavaju uvjete iz tačaka 16.A i 16.B ili tačaka 16.C i 16.D u MRS 32.

uvjete otkupa prilikom određivanja hoće li se finansijski instrumenti klasificirati kao obaveze ili kao kapital?

Konsenzus

5. Ugovorno pravo imaoca finansijskog instrumenta (uključujući dionice članova zadružnih subjekata) da traži otkup, samo po sebi, ne zahtijeva klasificiranje tog finansijskog instrumenta kao finansijske obaveze. Umjesto toga, subjekt pri utvrđivanju klasifikacije finansijskog instrumenta kao finansijske obaveze ili kao kapitala mora razmotriti sve uvjete i okolnosti tog finansijskog instrumenta. Ti uvjeti i okolnosti uključuju povezane domaće zakone, propise i statut subjekta na snazi na dan klasifikacije, ali ne i očekivane buduće izmjene i dopune tih zakona, propisa ili statuta.
6. Dionice članova koje bi bile klasificirane kao kapital kada članovi ne bi imali pravo traženja otkupa su kapital ukoliko postoji bilo koji od uvjeta iz tačaka 7. i 8. ili ako dionice članova imaju sva obilježja i ispunjavaju uvjete iz tačaka 16.A i 16.B ili tačaka 16.C i 16.D u MRS 32. Depoziti po viđenju, uključujući tekuće račune, depozitne račune i slične ugovore koji nastaju kada članovi djeluju u svojstvu klijenta predstavljaju finansijske obaveze subjekta.
7. Dionice članova su kapital ako subjekt ima bezuvjetno pravo da odbije otkup dionica od članova.
8. Domaći zakoni, propisi ili statut subjekta mogu nametnuti razne vrste zabrana otkupa dionica članova, kao što su bezuvjetne zabrane ili zabrane zasnovane na kriterijima likvidnosti. Ukoliko je otkup bezuvjetno zabranjen domaćim zakonom, propisom ili statutom subjekta, dionice članova su kapital. Međutim, odredbe domaćeg zakona, propisa ili statuta subjekta kojima se otkup zabranjuje isključivo ako su uvjeti – poput ograničenja likvidnosti – ispunjeni (odnosno nisu ispunjeni) nemaju za posljedicu to da se dionice članova smatraju kapitalom.
9. Bezuvjetna zabrana može biti apsolutna, na način da zabranjuje sve oblike otkupa. Bezuvjetna zabrana može biti djelimična, na način da zabranjuje otkup dionica članova koji bi uzrokovao smanjenje broja dionica članova ili iznosa kapitala uplaćenog po osnovu dionica članova ispod određenog nivoa. Dionice članova iznad nivoa zabrane otkupa su obaveze, osim ako subjekat ima bezuvjetno pravo odbijanja otkupa na način opisan u tački 7. ili kada dionice članova imaju sva obilježja i ispunjavaju uvjete iz tačaka 16.A. i 16.B ili tačaka 16.C i 16.D u MRS 32. U nekim slučajevima, broj dionica ili iznos uplaćenog kapitala koji su predmet zabrane otkupa se mogu mijenjati s vremenom na vrijeme. Takva promjena zabrane otkupa dovodi do prenošenja između finansijskih obaveza i kapitala.
10. Pri početnom priznavanju, subjekt svoju finansijsku obavezu po osnovu otkupa treba mjeriti po fer vrijednosti. U slučaju dionica članova s obilježjem otkupa, subjekt fer vrijednost finansijske obaveze po osnovu otkupa mjeri po iznosu ne nižem od najvišeg plativog iznosa utvrđenog odredbama o otkupu iz statuta subjekta ili primjenjivog zakona, diskontovanom od prvog datuma na koji je bilo moguće tražiti plaćanje tog iznosa (vidjeti primjer 3).
11. Na način zahtijevan u tački 35. iz MRS 32, raspodjela dobiti imaocima vlasničkih instrumenata se priznaje direktno u kapitalu. Kamate, dividende i drugi prinosi koji se odnose na finansijske instrumente klasificirane u finansijske obaveze

predstavljaju rashode, bez obzira na to jesu li ti plaćeni iznosi formalno okarakterizani kao dividende, kamate ili nešto treće.

12. Dodatak, koji čini sastavni dio konsenzusa, daje primjere primjene ovog konsenzusa.

Objavljivanje

13. Onda kada promjena zabrane otkupa dovodi do prijenosa između finansijskih obaveza i kapitala, subjekt treba zasebno objaviti iznos, vrijeme i razlog prenošenja.

Datum stupanja na snagu

14. Datum stupanja na snagu i zahtjevi prijelaznih odredaba ovog Tumačenja su jednaki onima iz MRS 32 (revidiranog 2003.). Subjekt ovo Tumačenje treba primjenjivati na godišnje periode koji počinju 1. januara 2005. ili kasnije. Ako subjekt ovo Tumačenje primijeni na periode koji počinju prije 1. Januara 2005. godine, tu činjenicu treba objaviti. Ovo Tumačenje se treba primijeniti retroaktivno.
- 14.A Subjekt izmjene i dopune tačaka 6., 9., A1. i A12. treba primjenjivati na godišnje periode koji počinju 1. januara 2009. ili kasnije. Ukoliko subjekt primjenjuje dokument *Finansijski instrumenti s opcijom prodaje i obaveze po osnovu likvidacije* (izmjene i dopune MRS 32 i MRS 1), objavljen u februaru 2008. godine primjenjeni, na neki raniji period, i te izmjene i dopune u tačkama 6., 9., A1. i A12. treba primijeniti na taj raniji period.
15. *[Ovaj stav se odnosi na izmjene i dopune koje još nisu stupile na snagu te stoga nisu uvrštene u ovo izdanje.]*
16. MSFI 13, objavljen u maju 2011. godine, izmijenio je tačku A8. Subjekt tu izmjenu treba primijeniti kada primjenjuje MSFI 13.
17. *Godišnja unapređenja za ciklus 2009.-2011.*, objavljena u maju 2012. godine, izmijenila su tačku 11. Subjekt tu izmjenu treba primijeniti retroaktivno na godišnje periode koji počinju 1. januara 2013. ili kasnije u skladu s MRS 8 - *Računovodstvene politike, promjene računovodstvenih procjena i greške*. Ako subjekt tu izmjenu MRS 32 primijeni na raniji period kao dio *Godišnjih unapređenja za ciklus 2009.-2011.* (objavljenih u maju 2012. godine), i tu izmjenu u tački 11. treba primijeniti na taj raniji period.
18. *[Ovaj stav se odnosi na izmjene i dopune koje još nisu stupile na snagu te stoga nisu uvrštene u ovo izdanje.]*
19. *[Ovaj stav se odnosi na izmjene i dopune koje još nisu stupile na snagu te stoga nisu uvrštene u ovo izdanje.]*

Dodatak

Primjeri primjene konsenzusa

Ovaj dodatak je sastavni dio ovog Tumačenja.

- A1. Dodatak navodi sedam primjera primjene IFRIC konsenzusa. Primjeri ne predstavljaju konačnu listu; moguće su i druge kombinacije činjenica. Svaki od primjera prepostavlja da ne postoje uvjeti osim onih koji su navedeni u činjenicama primjera i koji bi zahtijevali da se finansijski instrument klasificira kao finansijska obaveza te da finansijski instrument nema sva obilježja ili ne ispunjava uvjete iz tačaka 16.A i 16.B ili tačaka 16.C i 16.D u MRS 32.

Bezuvjetno pravo odbijanja otkupa (tačka 7.)

Primjer 1

Činjenice

- A2. U statutu subjekta se navodi da se otkup vrši po isključivom nahođenju samog subjekta. Statut ne daje daljnja obrazloženja ili ograničenja ovog diskrecionog prava. U svojoj prošlosti, subjekt nikad nije odbio otkupiti dionice članova, iako upravljačko tijelo ima pravo da to učini.

Klasifikacija

- A3. Subjekt ima bezuvjetno pravo da odbije otkup, a dionice članova predstavljaju kapital. MRS 32 utvrđuje principe klasifikacije koji se zasnivaju na uvjetima finansijskog instrumenta i napominje da ni prethodna praksa, kao ni namjera, izvršenja plaćanja po diskrecionom pravu ne izaziva klasifikaciju u obavezu. Tačka AG26. iz MRS 32 navodi:

Kada povlaštene dionice nisu otkupljive, odgovarajuća klasifikacija se određuje po drugim pravima koja su s njima povezana. Klasifikacija se zasniva na procjeni suštine ugovornog sporazuma te definicijama finansijske obaveze i vlasničkog instrumenta. Kada se raspodjela dobiti imaočima povlaštenih dionica, bilo kumulativno ili nekumulativno, vrši na osnovu diskrecione odluke emitenta, dionice su vlasnički instrumenti. Na klasifikaciju povlaštene dionice kao vlasničkog instrumenta ili finansijske obaveze ne utječu, na primjer:

- (a) raspodjele dobiti u prošlosti;
- (b) namjera raspodjele dobiti u budućnosti;
- (c) mogući negativan učinak na cijenu običnih dionica emitenta ukoliko se dobit ne raspodjeljuje (zbog ograničenja za isplatu dividendi za obične dionice ukoliko se ne isplate za povlaštene dionice);
- (d) iznos rezervi emitenta;
- (e) očekivanja emitenta u pogledu dobiti ili gubitka perioda; ili
- (f) mogućnost ili nemogućnost emitenta da utječe na iznos svoje dobiti ili gubitka perioda.

Primjer 2

Činjenice

- A4. U statutu subjekta se navodi da se otkup vrši po isključivom nahođenju samog subjekta. Međutim, u statutu se dalje navodi da se odobrenje zahtjeva za otkupom vrši automatski osim kada subjekt nije u mogućnosti da izvrši plaćanja bez povrede domaćih propisa koji uređuju pitanja likvidnosti i rezervi.

Klasifikacija

- A5. Subjekt nema bezuvjetno pravo da odbije otkup, a dionice članova su finansijska obaveza. Ograničenja opisana iznad se zasnivaju na sposobnosti subjekta da izmiri svoju obavezu. Ona ograničavaju otkupe samo ako nisu zadovoljeni zahtjevi u pogledu likvidnosti ili rezervi, a i to samo do trenutka njihovog zadovoljenja. Prema tome, a shodno principima utvrđenim u MRS 32, ona ne dovode do klasifikacije finansijskog instrumenta u kapital. Tačka AG25. u MRS 32 navodi:

Povlaštene dionice se mogu emitirati s raznim pravima. Pri određivanju je li povlaštena dionica finansijska obaveza ili vlasnički instrument, emitent procjenjuje određena prava povezana s tom dionicom kako bi utvrdio pokazuje li ona osnovna obilježja finansijske obaveze. Na primjer, povlaštena dionica koja omogućava otkup na određeni datum ili na osnovu opcije imaoca sadrži finansijsku obavezu jer je emitent obavezan prenijeti finansijsku imovinu na imaoca dionice. *Potencijalna nemogućnost emitenta da izmiri obavezu otkupa povlaštene dionice onda kada se to od njega zahtijeva po ugovoru, bilo uslijed nedostatka sredstava, formalnih ograničenja ili nedovoljne dobiti ili rezervi, ne negira tu obavezu.* [Kurziv je korišten radi naglašavanja.]

Zabrane otkupa (tačke 8. i 9.)

Primjer 3

Činjenice

- A6. Zadružni subjekt je u prošlosti emitirao dionice svojim članovima na različite datume i za različite iznose ovako kako slijedi:

- (a) 1. januara 20X1. godine – 100.000 dionica, svaku po 10 N.J. (1.000.000 N.J.);
- (b) 1. januara 20X2. godine – 100.000 dionica, svaku po 20 N.J. (dodatnih 2.000.000 N.J. tako da je ukupna emisija dionica bila 3.000.000 N.J.).

Dionice su otkupljive po videnju u iznosu za koji su emitirane.

- A7. U statutu subjekta se navodi da ukupan iznos otkupa ne smije preći 20% od najvećeg broja ikad emitiranih dionica. Subjekt na 31. decembar 20X2. godine ima 200.000 emitiranih dionica, što je najveći broj emitiranih dionica, a u prošlosti se nije desio nijedan otkup dionice. Subjekt na 1. januar 20X3. godine mijenja svoj statut te podiže dopušteni nivo ukupnog iznosa otkupa na 25% od najvećeg broja ikad emitiranih dionica.

Klasifikacija

Prije izmjene statuta

- A8. Dionice članova iznad zabrane otkupa su finansijske obaveze. Zadružni subjekat pri početnom priznavanju ovu finansijsku obavezu mjeri po fer vrijednosti. Zbog toga što se ove dionice mogu otkupiti po viđenju, zadružni subjekat mjeri fer vrijednost takvih finansijskih obaveza na način zahtijevan u tački 47. iz MSFI 13, koja navodi: "Fer vrijednost finansijske obaveze s obilježjem plaćanja po viđenju (na primjer, depozit po viđenju) nije manja od iznosa plativog po viđenju..." U skladu s tim, zadružni subjekat kao finansijsku obavezu klasificira najviši iznos plativ po viđenju po odredbama koje uređuju pitanje otkupa.
- A9. Najviši iznos plativ po odredbama koje uređuju pitanje otkupa na 1. januar 20X1. godine je 20.000 dionica po pojedinačnoj vrijednosti od 10 N.J. pa subjekt u skladu s tim klasificira tih 200.000 N.J. kao finansijsku obavezu, a 800.000 N.J. kao kapital. Međutim, zbog nove emisije dionica po pojedinačnoj vrijednosti od 20 N.J. od 1. januara 20X2. godine, najviši iznos plativ po odredbama koje uređuju pitanje otkupa se povećava na 40.000 dionica pojedinačne vrijednosti 20 N.J. Emisija dodatnih dionica po 20 N.J. stvara novu obavezu koja se pri početnom priznavanju mjeri po fer vrijednosti. Obaveza je poslije emisije ovih dionica 20% od ukupno emitiranih dionica (200.000), mjerena po 20 N.J., odnosno 800.000 N.J. Ovo zahtijeva priznavanje dodatne obaveze od 600.000 N.J. U ovom primjeru se ne priznaje nikakva dobit ili gubitak. Prema tome, subjekt ovih 800.000 N.J. sada klasificira kao finansijske obaveze, a 2.200.000 N.J. kao kapital. Ovaj primjer prepostavlja da se ovi iznosi nisu mijenjali između 1. januara 20X1. i 31. decembra 20X2.

Nakon izmjene statuta

- A10. Zadružni subjekt na osnovu izmjene statuta može primiti zahtjev za otkup najviše 25% svojih emitiranih dionica ili najviše 50.000 dionica pojedinačne vrijednosti od 20 N.J. Prema tome, zadružni subjekt 1. januara 20X3. godine klasificira iznos od 1.000.000 N.J. kao finansijske obaveze, što je najveći iznos plativ po viđenju u skladu s odredbama koje uređuju pitanje otkupa, na način utvrđen tačkom 49. iz MRS 39.² On stoga 1. januara 20X3. godine prenosi 200.000 N.J. s kapitala na finansijske obaveze, ostavljajući 2.000.000 N.J. klasificiranih kao kapital. Subjekt u ovom primjeru ne priznaje dobitke ili gubitke od prenošenja.

Primjer 4

Činjenice

- A11. Domaći propisi koji uređuju poslovanje zadružnih subjekata, ili uvjeti iz statuta subjekta, zabranjuju subjektu otkup dionica ako bi, otkupljujući ih, to dovelo do smanjenja uplaćenog kapitala po osnovu dionica članova ispod 75% od najvišeg iznosa uplaćenog kapitala po osnovu dionica članova. Najviši iznos za određeni

2 MSFI 13 - *Mjerenje fer vrijednosti*, objavljen u maju 2011. godine, izbrisao je tačku 49. u MRS 39. Zahtjevi iz te tačke su premešteni, nepromijenjeno, u tačku 47. iz MSFI 13. kao posljedica IASB-ovog projekta mjerenja fer vrijednosti.

zadružni subjekt je 1.000.000 N.J. Stanje uplaćenog kapitala na kraju izvještajnog perioda je 900.000 N.J.

Klasifikacija

- A12. U ovom slučaju, 750.000 N.J. bi se klasificiralo kao kapital, a 150.000 N.J. kao finansijske obaveze. Pored već citirane tačke, tačka 18.(b) iz MRS 32 u jednom dijelu navodi:

... finansijski instrument koji imaocu daje pravo da ga proda nazad emitentu za novac ili drugu finansijsku imovinu ("instrument s opcijom prodaje") je finansijskom obaveza, osim onih instrumenata koji su klasificirani kao vlasnički instrumenti u skladu s tačkama 16A. i 16B. ili tačkama 16C. i 16D. Finansijski instrument je finansijska obveza čak i kada se iznos novca ili druge finansijske imovine utvrđuje na osnovu nekog indeksa ili druge stavke koja ima potencijal povećavanja ili smanjivanja. Postojanje opcije imaoca da instrument proda nazad emitentu za novac ili drugu finansijsku imovinu znači da instrument s opcijom prodaje zadovoljava definiciju finansijske obaveze, osim onih instrumenata koji su klasificirani kao vlasnički instrumenti u skladu s tačkama 16A. i 16B. ili tačkama 16C. i 16D.

- A13. Zabrana otkupa opisana u ovom primjeru se razlikuje od ograničenja opisanog u tački 19. i tački AG25. u MRS 32. Ta ograničenja su ograničenja mogućnosti subjekta da plati iznos dospjele finansijske obaveze, tj. ona onemogućavaju izmirenje obaveze samo kada su zadovoljeni određeni uvjeti. Za razliku od toga, ovaj primjer opisuje bezuvjetnu zabranu otkupa iznad određenog iznosa, bez obzira na sposobnost subjekta da otkupi dionice članova (npr. u odnosu na njegove novčane resurse, dobiti ili rasporedive rezerve). U suštini, zabrana otkupa onemogućava subjektu da stvori bilo kakvu finansijsku obavezu otkupa iznad određenog iznosa uplaćenog kapitala. Prema tome, dio dionica za koji vrijedi zabrana otkupa nije finansijska obaveza. Iako se svaka dionica članova može otkupiti pojedinačno, dio ukupnih emitiranih dionica nije moguće otkupiti ni u kojim okolnostima osim u slučaju likvidacije subjekta.

Primjer 5

Činjenice

- A14. Činjenice za ovaj primjer su date u primjeru 4. Pored toga, na kraju izvještajnog perioda, zahtjevi u pogledu likvidnosti koji su propisani domaćim zakonima onemogućavaju subjektu da otkupljuje bilo koju dionicu članova osim kada su novac koji drži i kratkoročna ulaganja kojima raspolaze veća od određenog iznosa. Efekat ovih zahtjeva u pogledu likvidnosti na kraju izvještajnoj perioda je taj da subjekt radi otkupa dionica od članova ne može platiti više od 50.000 N.J.

Klasifikacija

- A15. Kao i u primjeru 4, subjekt 750.000 N.J. klasificira kao kapital, a 150.000 N.J. kao finansijsku obvezu. To je zbog toga što se iznos klasificiran kao obaveza zasniva na bezuvjetnom pravu subjekta da odbije otkup, a ne na uvjetnim ograničenjima koja otkup onemogućavaju samo kada nisu zadovoljeni zahtjevi u pogledu

likvidnosti ili drugi uvjeti, a i to samo do trenutka njihovog zadovoljenja. U ovom slučaju se primjenjuju odredbe tačke 19. i tačke AG25. u MRS 32.

Primjer 6

Činjenice

- A16. Statutom subjekta je zabranjen otkup dionica članova, osim do iznosa priliva ostvarenih emisijom dodatnih dionica novim ili postojećim članovima tokom protekle tri godine. Prilivi od emisije dodatnih dionica se moraju se iskoristiti za otkup dionica od članova koji su zatražili otkup. Tokom prethodne tri godine, prilivi od emisije dionica su iznosili 12.000 N.J. i nije bilo otkupa dionica od članova.

Klasifikacija

- A17. Subjekt 12.000 N.J. dionica članova klasificira kao finansijsku obavezu. Dosljedno zaključcima opisanim u primjeru 4, dionice članova koje podliježu bezuvjetnoj zabrani otkupa nisu finansijske obaveze. Takva bezuvjetna zabrana se primjenjuje na iznos jednak prilivima od dionica emitiranih prije prethodne tri godine te je, u skladu s tim, isti klasificiran kao kapital. Međutim, iznos jednak prilivima od dionica emitiranih u prethodne tri godine nije predmet bezuvjetne zabrane otkupa. Prema tome, prilivi od emisije dionica članova u prethodne tri godine dovode do nastanka finansijskih obaveza sve do trenutka kada više nisu dostupne za otkup dionica članova. Rezultat toga je da subjekt ima finansijsku obavezu jednaku prilivima od dionica emitiranih tokom prethodne tri godine, umanjeno za sve otkupe tokom istog perioda.

Primjer 7

Činjenice

- A18. Subjekt je zadružna banka. U domaćim propisima koji uređuju poslovanje zadružnih banaka se navodi da najmanje 50% ukupnih "obaveza u opticaju" (izraz utvrđen u propisima kako bi se obuhvatila konta dionica članova) subjekta mora biti u obliku kapitala koji su uplatili članovi. Efekat ovog propisa je da zadružni subjekt može otkupiti sve svoje obaveze u opticaju ako su u obliku dionica članova. Ukupne obaveze u opticaju zadružnog subjekta na 31. decembar 20X1. godine su 200.000 N.J., od čega 125.000 N.J. predstavlja konta dionica članova. Uvjjeti konta dionica članova dozvoljavaju imaoču konta da ih otkupi po viđenju i u statutu subjekta ne postoji nikakva ograničenja otkupa.

Klasifikacija

- A19. U ovomu primjeru su dionice članova klasificirane kao finansijske obaveze. Zabrana otkupa je slična ograničenjima opisanim u tački 19. te tački AG25. u MRS 32. Ograničenje je uvjetno ograničenje mogućnosti subjekta da plati dospjeli iznos finansijske obaveze, tj. ono onemogućava plaćanje obaveze samo kada su ispunjeni određeni uvjeti. Još preciznije, od subjekta se može zatražiti da otkupi cijelokupan iznos dionica od članova (125.000 N.J.) ako je isplatio sve svoje druge obveze (75.000 N.J.). Shodno tome, zabrana otkupa ne onemogućava subjektu da

stvoriti finansijsku obavezu kako bi otkupio više od određenog broja dionica od članova ili od iznosa uplaćenog kapitala. Ona subjektu dozvoljava isključivo da odgodi otkup do ispunjenja uvjeta, tj. isplate drugih obaveza. Dionice članova u ovom primjeru nisu predmet bezuvjetne zabrane otkupa te su stoga klasificirane kao finansijske obaveze.